

underordnet Bestilling, idet de vedkommende ikke nær er beskæftigede derved i deres fulde Tid; der er da ingen Mening i at yde en saadan Mand, foruden fri Bolig, Lys og Varme, en Mindsteløn af 3732 Kr., som anført i Kommissionens Bemærkninger.

Her møder vi for Resten ogsaa det Forhold, som vi har talt om tidligere, at det for nogle — ikke for mig — staar som uklart, hvad der forstaas ved „Grundløn“. Spørgsmaalet har rejst sig overfor det kommunale Politi, der skal have samme Grundløn som Statens Tjenestemænd; og nu kommer det samme Forhold frem med Hensyn til Arrestforvarerne i det her foreliggende Lovforslag, idet der foreslaas, at disse skal have samme Grundløn, som Politiet har. Vi har fra Ministeriets Side faaet en Fortolkning af dette Begreb, som er fuldstændig forkert, og som jeg ikke haaber, Amtsrådene har taget Hensyn til ved Fastsættelsen af deres Lønninger for Politiet. Vi er vel her omtrent enige om, hvad der forstaas ved Tjenestemændenes Grundløn. Det er Begyndelseslønnen og intet andet, og det dermed som Regel faldende Alderstillæg har intet som helst at gøre med de forskellige Tillæg, der ellers gives til Tjenestemænd. At indsatte det samme Udtryk nu ved Fastsættelsen af Arrestforvarernes Lønninger er efter min Mening forkert, saa længe man ikke er ganske klar over Udtrykkets Betydning. Jeg kan ikke godkende den Fortolkning, der er givet fra Justitsministeriets eller fra den angaaende det foreliggende Lovforslag nedsatte Kommissions Side. Det Forhold kan imidlertid tages under Overvejelse i et eventuelt Udvalg.

Jeg tror i det hele taget, at Lovforslaget uden Skade godt kan vente en Tid endnu, inden det bliver ophøjet til Lov. Selv om man kan undergive det en Behandling i et Udvalg, hvad jeg og mit Parti er villige til, saa mener jeg, det er berettiget at tage alle de foreliggende Forhold med i Betragtning for virkelig at komme til Klarhed over, om Tidspunktet for Staten nu er inde til at give sig til at fastsætte Lønninger for disse meget uensartet lønnede Tjenestemænd i kommunal Tjeneste.

H. P. Hansen (Sorø Amts 3die Valgkreds). Jeg betragter det som meget uheldigt, at man fortsætter i det Spor, der er begyndt vedrørende Politiets Lønninger, at Staten skal fastsætte Lønningerne og Kom-

munerne betale dem. For Politiets Vedkommende burde det være saaledes, at Staten lønnede hele Politiet. Men det gælder i endnu højere Grad for Arrestforvarerne; thi deres Gerning er absolut at varetage en Statsinteresse, det er et Statsarbejde, de skal udføre. Som Følge deraf burde Staten betale det. Der rejser sig i denne Forbindelse det Spørgsmaal, om ikke Staten burde overtage hele Driften af Arresthusene. Men højst uheldigt er det i alt Fald, naar Staten kommer og siger, at den Løn, som den ønsker skal betales til Arrestforvarerne, har Kommunerne at udrede.

Der er i øvrigt adskillige Indvendinger, som jeg mener med Rette kan gøres mod dette Lovforslag. Lønningerne sættes betydeligt højere end, hvad der ydes til andre af Statens og Kommunens Funktionærer i lignende Stillinger. Her fastsættes i § 1, at Arrestforvarerne skal lønnes med samme Løn som det kommunale Politi. Jeg skal ikke i Dag komme ind paa Stridsspørgsmaalet om, hvad der forstaas ved Grundløn; det er Meningerne jo meget forskellige om, og jeg er paa dette Punkt fuldkommen enig med den ærede foregaaende Taler. Men foruden at faa denne Grundløn, der nu skal udredes til Politiet, skal Arrestforvareren have fri Bolig, Lys og Brændsel. Dette er særlig i disse Tider en meget stor Fordel og betyder, at en Arrestforvarer vil være langt bedre stillet end en Politibetjent. Endvidere skal der udredes Varetægtspenge, hvad der ogsaa er en Fordel for Arrestforvareren. Og med Hensyn til Spørgsmaalet, om en Arrestforvarer maa paatage sig andet lønnet Arbejde, har Kommunerne ingen Stemme; det er Fængselsdirektøren, som fastsætter det; ude i Kommunerne har vi kun at betale. Endelig kan Justitsministeren beordre Kommunerne til at give Arrestforvarerne Uniform. Den Indflydelse, Kommunalstyrelsen faar paa Arrestforvarernes Stillinger, er saare ringe, men med Hensyn til Udgifterne er vi altid paa den sikre Side, saaledes at vi kommer til at betale.

Jeg kan derfor ikke anbefale Lovforslaget, som det foreligger her, men maa anbefale, at det henvises til et Udvalg, hvor man efter min Mening bør søge at faa en Ordning, hvorved Staten kommer til at udrede Udgifterne. Jeg vilde endvidere finde det rigtigt, om Udvalget sendte Forslaget til Erklæring i Lønningsudvalget, saa der kunde blive en vis Ensartethed i Lønningerne saavel for Statens som for Kommunerne Tjenestemænd. Jeg anbefaler der-